

هرکس به سبب غلبه ی خواب از عمل شبانه ای که معمولاً انجام می داده یا بخشی از آن باز بماند، آن را در بین نماز صبح و ظهر انجام دهد، در این صورت برای او اجر و پاداشی همانند زمانی که آن را در شب انجام می داده، نوشته می شود.

از عمر بن خطاب رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ تَامَ عَنْ جَزِيهِ مِنَ اللَّيْلِ، أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ، كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ»:
 «هرکس به سبب غلبه ی خواب از عمل شبانه ای که معمولاً انجام می داده یا بخشی از آن باز بماند، آن را در بین نماز صبح و ظهر انجام دهد، در این صورت برای او اجر و پاداشی همانند زمانی که آن را در شب انجام می داده، نوشته می شود».
 [صحیح است] [به روایت مسلم]

حزب به معنای بخشی از چیزی می باشد؛ احزاب قرآن از این قبیل هستند؛ بنابراین اگر کسی برنامه ی شبانه ای جهت نماز خواندن داشته باشد، چون خواب بر وی غلبه کند و از خواندن آن یا بخشی از آن باز بماند، در صورتی که قضایی آن را در بین نماز صبح و ظهر به جا بیاورد، گویا آن را در همان وقت همیشگی خود در شب خوانده است؛ اما اگر این نماز وتر باشد، اگر بخواهد قضایی آن را در روز به جا آورد، باید آن را به صورت زوج بخواند. یعنی رکعتی بدان می افزاید. به عنوان مثال اگر عادت وی این بوده که وتر را سه رکعت بخواند، قضایی آن را چهار رکعت به جا آورد و اگر عادت وی این بوده که وتر را پنج رکعت بخواند، قضایی آن را شش رکعت بخواند و اگر عادت داشته وتر را هفت رکعت بخواند، قضایی آن را هشت رکعت بخواند و به همین ترتیب عمل کند. و دلیل این مساله حدیث عایشه رضی الله عنها است که: چون در شب، خواب یا درد بر رسول الله صلی الله علیه وسلم غلبه می کرد، در روز دوازده رکعت نماز می خواند. ناگفته نماند که قضایی این موارد بعد از طلوع خورشید و بالا رفتن آن به اندازه ی یک نیزه خوانده می شود تا در وقت نهی نماز خوانده نشود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5443>

